

Afschrift aan de leden van provinciale staten van Drenthe

Faunafonds

Provincie Drenthe
t.a.v. B. van Os
Postbus 122
9400 AC ASSEN

<i>uw brief</i>	<i>uw kenmerk</i>	<i>ons kenmerk</i>	<i>datum</i>
		FF/2002/549	16-09-2002
<i>onderwerp</i>	<i>doorkiesnummer</i>	<i>bijlagen</i>	
Tegemoetkomingen bij ontheffingen en vrijstellingen.	078-6395375		

Geachte heer Van Os,

Op verzoek van het provinciaal bestuur van Drenthe heeft u het bestuur van het Faunafonds verzocht u te informeren omtrent de mogelijkheden voor een tegemoetkoming in de schade in geval een ontheffing voor het doden van enkele diersoorten is verleend, dan wel in het geval voor de schadeveroorzakende diersoort een provinciale vrijstelling geldt om enkele van de schadeveroorzakende diersoorten ter ondersteuning van de verjaging te mogen doden.

Deze problematiek is geregeld in de artikelen 8 en 9 van de Regeling vaststelling beleidsregels schadevergoeding van het Faunafonds (Stcrt. 10 april 2002, nr. 69).

Met betrekking tot de situatie die geldt bij ontheffingen, is in artikel 8, derde lid, van de beleidsregels bepaald dat:

3. Een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2 veroorzaakt door diersoorten genoemd in artikel 4, eerste lid onderdeel a en b van de wet en waarvoor ingevolge artikel 68 van de wet een ontheffing kan worden verleend, wordt slechts toegekend indien:
 - a. de ontheffing op deugdelijke wijze is aangevraagd en op inhoudelijke gronden door de betreffende provincie is geweigerd;
 - b. de ontheffing is verleend en er ondanks dat daarvan naar het oordeel van het bestuur op adequate wijze gebruik van is gemaakt, bedrijfsmatige schade aan gewassen, teelten of overige producten is opgetreden.

Faunafonds
Burg. De Raadsingel 59
Postbus 888
3300 AW Dordrecht
Telefoon: 078-6395375
Fax: 078-6395377
e-mail: h.revoort@n.agro.nl

Het bestuur kan blijkens dit artikel een tegemoetkoming in de schade verlenen indien op deugdelijke wijze een ontheffing is aangevraagd en de ontheffing is verleend. Wel moet vaststaan dat op adequate wijze van de ontheffing gebruik is gemaakt. Daartoe vraagt het Faunafonds aan de houder van de ontheffing welke akties deze heeft uitgevoerd. Zijn die akties naar de overtuiging van het bestuur onvoldoende om de schade te voorkomen of te beperken, dan zal geen tegemoetkoming worden verleend. Hebben grondgebruiker en ontheffinghouder daarentegen, naar de opvatting van het bestuur, in redelijkheid gedaan wat van hen mocht worden verwacht om schade te voorkomen, dan zal een tegemoetkoming worden verleend. Aangezien de ontheffing veelal aan (beperkende) voorwaarden is gebonden en de termijn waarvoor een ontheffing kan worden meestal beperkt is, dan kan worden aangenomen dat het bestuur regelmatig tot het oordeel zal komen dat het toekennen van een tegemoetkoming op zijn plaats is. Hierbij moet nog worden opgemerkt dat het bestuur in de (toelichting op) de beleidsregels er van uit is gegaan dat het redelijk is dat van een grondgebruiker tot 10 dagen na het aanvragen van een ontheffing extra inspanningen kunnen worden geleverd om de schade zoveel mogelijk te voorkomen en te beperken door het treffen van extra maatregelen.

Met betrekking tot provinciale vrijstellingen is in artikel 9, eerste lid, van de beleidsregels bepaald dat:

1. Geen tegemoetkoming wordt verleend:

- a.
- b. Indien de schade is aangericht door een beschermde inheemse diersoort, welke krachtens artikel 65 van de wet bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen als diersoort welke in delen van het land veelvuldig belangrijke schade aanricht en voor het verjagen van die schadeveroorzakende diersoort een vrijstelling geldt, tenzij naar het oordeel van het bestuur op adequate wijze van de vrijstelling gebruik is gemaakt en er desondanks bedrijfsmatige schade is opgetreden.

Hierbij moet worden opgemerkt dat in de tekst wordt gesproken over het verjagen van de schadeveroorzakende diersoort. In beginsel zouden provincies kunnen volstaan met het vaststellen van een vrijstellingsverordening waarbij het verjagen van een schadeveroorzakende diersoort wordt toegestaan. Het bestuur heeft dit echter zodanig ingevuld dat de grondgebruiker naast het verjagen van de schadeveroorzakende diersoort ook een ontheffing moet hebben aangevraagd. Indien een provincie besluit voor bepaalde schadeveroorzakende diersoorten een vrijstelling te verlenen voor het doden van die diersoorten ter ondersteuning van de verjaging, dan zal het

Faunafonds in beginsel geen tegemoetkoming in de schade door die diersoorten verlenen, tenzij de grondgebruiker ten overstaan van het bestuur kan aantonen dat, ondanks dat een provinciale vrijstelling geldt voor zowel het verjagen als het doden van die diersoorten, er toch nog aanzienlijke schade is opgetreden. De toekomst zal moeten uitwijzen hoe hoog het bestuur de lat in dergelijke gevallen zal leggen. Aangenomen mag worden dat de lat hoog komt te liggen. Immers een grondgebruiker beschikt met een vrijstelling voor het verjagen alsmede het doden van schadeveroorzakende diersoorten vrijwel zonder beperkingen over nagenoeg alle mogelijke middelen om de schade te voorkomen of te beperken. Er wordt geen beperking gesteld aan het aantal middelen alsmede aan het aantal personen dat een grondgebruiker kan inschakelen om schade te voorkomen of te beperken. Aangenomen mag daarom worden dat uitsluitend in gevallen van overmacht nog een tegemoetkoming in de schade zal worden toegekend.

Samenvattend:

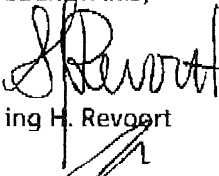
In het geval een ontheffing krachtens artikel 68 van de wet is verleend, is het zeer wel mogelijk dat het bestuur van het Faunafonds een tegemoetkoming in de schade, die ondanks dat een ontheffing voor het doden van de schadeveroorzakende diersoort ter ondersteuning van de verjaging is verleend, zal toekennen.

Indien voor de schadeveroorzakende diersoort zowel een provinciale vrijstelling voor het verjagen als voor het doden geldt, dan zal het Faunafonds slechts als sprake is van een overmachtssituatie nog tot het toekennen van een tegemoetkoming kunnen besluiten.

Het bestuur verwacht u hiermede ingelicht te hebben. Aangezien deze informatie ook voor andere provinciale besturen van belang kan zijn wordt deze brief in afschrift aan alle andere provinciale besturen gezonden.

Hoogachtend,
HET BESTUUR VAN HET FAUNAFONDS,
voor deze:

DE SECRETARIS,

mr ing H. Revgert